

Yarden

Kristian Lundberg

[Download now](#)

[Read Online](#)

Yarden

Kristian Lundberg

Yarden Kristian Lundberg

Fångad i en snara av växande skulder söker Kristian arbete på de mest skriftande platser. Till slut får han jobb i Malmö hamn på Yarden, bland uthyrningsföretagets timanställda med sämst arbetsvillkor, ett arbete där man ständigt riskerar att bli kickad från en dag till en annan. Han flyttar bilar under sträng bevakning och i alla väder. Sakta blir återgången till det kroppsarbete som han höll på med i ungdomen en resa tillbaka till barndomen. Men berättelsen blir också en uppgörelse med det moderna arbetslivets villkor.

Kristian Lundberg företar en omvänd klassresa, där åren med författandet plötsligt framstår som ett mellanspel. Han återvänder till den värld han en gång kom ifrån. Men inte av nostalgiska skäl, utan för att det inte finns någon annan utväg.

Yarden Details

Date : Published October 2010 by Brutus Östlings bokf Symposion (first published 2009)

ISBN : 9789171398550

Author : Kristian Lundberg

Format : Paperback 144 pages

Genre : Fiction, European Literature, Swedish Literature, Cultural, Sweden, Academic, Read For School

 [Download Yarden ...pdf](#)

 [Read Online Yarden ...pdf](#)

Download and Read Free Online Yarden Kristian Lundberg

From Reader Review Yarden for online ebook

Jani says

Inte den mest djuplodande recensionen.

Lyssnade på denna som ljudbok med författaren som uppläsare, det gav det hela djup och tyngd. Det är ett rätt eländigt liv som beskrivs och boken är både intressant och deprimerande. En reflektion jag hade under lyssnandet var att jag möjligen uppskattat boken mer om den utspelade sig i en miljö och stad jag själv bättre känner till.

Victor Madsen says

Bra. Först lite lack på att författaren är så stroppig, men gillade den mer och mer mot slutet.

Patrick says

Can't STAND this style of writing.

Ellen Nordback says

Yarden handlar om författaren själv. Han lyckades ta sig från sin extremt fattiga barndom till att bli författare, men när uppdragen tog slut och pengarna likaså var han tvungen att ta sig tillbaka till timanställningarna på jobben som ingen vill ha.

"Det är dyrt att vara fattig. Ett exempel. Jag har inte råd att undvara hundralapparna som ett busskort kostar så istället köpet jag enstaka biljetter. Jag kommer efter med räkningarna och betalar straffränta, inkassoavgifter, kronofogdens avgifter."

En av de bästa sakerna som finns med att läsa böcker är att få förståelse för människor i situationer som en annars kanske aldrig skulle få höra om. Det får jag av Yarden.

Otroligt välskrivet och gripande, men jag vill ha mer än de 130 sidorna. Alla som tror att klassamhället inte existerar längre borde läsa den här.

Helena Reinedahl says

En bok som jag upplevde som otroligt tröttsam, upprepande och uppriktigt sagt ganska onödig, när jag började läsa den. Efter att ha pratat om boken i ett boksamtal växte upplevelsen något och mitt omdöme av boken höjde sig ovan bottenskrapsnivå.

Nathalie says

Jag läste den här på svenskan i skolan. Den är alldeles för abstrakt och ostrukturerad i min smak. Jag skulle till och med säga att den är långtråkig (ganska imponerande egentligen, med tanke på hur kort den är). Den blev mycket bättre mot slutet, men samtidigt skulle man ha kunnat läsa boken baklänges utan att märka någon direkt skillnad. *Så* repetitiv var den. I slutändan gav den mig ändå en del att tänka på, och jag måste erkänna Kristian formulerade sig ganska vackert emellanåt. Hade den varit en novell istället hade den varit värd en till stjärna.

Viktor says

Den är jätte intressant och dessutom välskriven men jag blir bara så trött på Kristians raljerande. Det känns så sökt och politiserat fast jag ju fattar att han knappast har sökt den här situationen. Det blir liksom att jag hittar det jag är nyfiken på mest mellan raderna och att det som uttryckligen står ofta är ganska ointressant och ibland tjatigt eller ytligt.

Anna says

Jag började läsa denna korta lilla bok, är bara 144 sidor, igår kväll och kunde inte sluta förrän jag läst ut den. Liten men naggande god skulle jag kunna sammanfatta boken med.

Det är lite svårt att veta vad man ska säga att det är för bok egentligen. För helt klart är det en slags memoar, han skriver om sina egna upplevelser, nu och då. Det är också poesi, bitvis är språket tårframkallande vackert. Det är även journalistiskt i det att han beskriver ett Sverige som många inte känner till, en verklighet som ligger där precis under ytan och som de som har möjlighet ofta väljer att helt enkelt inte se.

Med yarden, En berättelse, klär sig Lundberg av naken framför oss läsare och visar på alla ärr och blåmärken, både självförvållade och ditfogade av andra, som definierar den man han är idag. Det är vackert och smärtsamt på samma sätt men kan inte lämna någon oberörd.

Minna says

Att läsa Yarden är som att läsa en dokumentär diktsamling. Lundberg är en diktare och han har full kontroll över språket vilket han inte kände att han hade över situationen under sin tid på Yarden.

Boken berör och upprör. Får en att tänka efter. Hjälper en att få insyn i en värld man kanske inte haft insyn i sen tidigare. Hur utlämnad man kan vara till sin arbetsgivare som timanställd för att få komma tillbaka till jobbet för att kunna tjäna sitt uppehälle. Hur mycket man kan svälja för att få minimal ekonomisk trygghet. Värdighet, smärta och respekt. Men samtidigt finns solidariteten och värmen mellan dem som är försatta i samma situation.

Yarden visar att arbetsmarknaden i Sverige har blivit arbetsgivarnas marknad och vi varor som kan behandlas hur som helst och kasseras när vi inte längre fungerar eller blir för obekväma på jobbet.

Caroline says

Blev faktiskt positivt överraskad av dess stil, form och berättelse då filmatiseringen som jag såg innan var ganska intetsägande.

Alenka Strukelj says

7.oktobra smo obeležili svetovni dan za dostojno delo, s katerim Mednarodna konfederacija sindikatov opozarja na pomen dostojnega dela in spoštovanje pravic delavcev. Da dostojno delo vse bolj izgublja svoje mesto v družbi in da je na to pravico treba vse bolj opozarjati, že ne križati, nas opozarja tudi knjiga Kristiana Lundberga Yarden.

"Že odrasteš brez denarja, se naučiš ceniti svobodo. Naučiš se tudi razumeti vrednost denarja, da je denar - kovanci in bankovci - pravzaprav del svobode. Brez denarja obtičiš v realnosti, v kateri nimaš pravice odločanja. Samo premeščaj te. Zelo mogoče je, da sem zaradi tega začel brati in pisati. To je bilo na koncu edino, kar je še preostalo. Edina svoboda, ki ni odvisna od okolice."

Kristian Lundberg nam v Yardenu skozi lastno življenjsko izkušnjo pokaže, da pred neizprosno izkoriščanjem delavcev niso imune niti takšne "socialne" družbe, kot je Švedska. Ko se po spletu okoliščin znajde med pristaniškimi delavci, pisatelj na lastni koži občuti, kako je biti na dnu socialne lestvice, kjer si na milost in nemilost prepuščen dnevnim muham tistih, ki so višje na družbenem položaju.

Delo v dveh ali celo treh izmenah, v težkih vremenskih pogojih, katerih vladajo vlaga, mraz in nizke temperature, po stalnim nadzorom kamer, kjer se vsaka najmanjša napaka konča z odbitkom od že tako mizerne plače, že ne z odpovedjo, plačilo na uro brez možnosti redne zaposlitve - vse to so samo grobi okvirji tega, kar je Lundberg doživljal med svojo zaposlitvijo v ladjedelnici Yarden. Njegovi sodelavci so priseljenci, ki so zaradi različnih razlogov prišli na Švedsko v upanju na boljše življenje - vsi izobraženi, a brez možnosti, da bi delali v poklicu, za katerega so se doma izučili. Prav so zaradi enakega težkega položaja med seboj solidarni, hkrati med njimi vlada nenehen boj za boljši službeni položaj.

Lundberga pred popolno razlovenostjo rešuje pisanje knjige, v kateri zapisuje vtise in občutja o svojem delu v pristaništvu. Le-ti se prepletajo z opisovanjem njegovega odrasčanja, ki ga je pripeljalo v današnjo situacijo. Njegova mladost, ki jo je zaznamovala materina težka bolezen - shizofrenija, je bila polna revšine, nenehnih selitev, kraj, preprodaje drog. Zdi se, da je mamina bolezen in odsotnost očeta, od vseh otrok v družini še najbolj prizadela prav pisatelja. Travma težke mladosti ga razžira še potem, ko tudi sam postane oče. Zaveda se svoje odgovornosti do otroka, a hkrati ne vidi izhoda, ki bi jima pomagal do boljšega življenja.

Lundberg je v svojem pisanju neizprosno realen in boleč, tako kot revščina, ki jo doživlja. Iz zapisanih besed veje razočaranje nad svetom, obup in vdanost v brezizhodno situacijo, strah, osamljenost, odtujenost, razlovenost, pa tudi spoznanje, da kljub globokemu padcu lahko pade še globlje. Zaveda se svojega položaja, v katerem je njegovo življenje le hladna, vlažna luknja, ki ji vladajo "ljudje v pisarnah". Že zelo zgodaj spozna, da so revni nevidni del naše družbe. Za tiste z redno zaposlitvijo, udobnim in urejenim družinskim življenjem in vsakoletnimi počitnicami, ne obstajajo. Že zaidejo v njihovo vidno polje, jih absolutno ignorirajo. Kot pravi Lundberg: "Bili smo tam in nikoli navzoči. Živel sem, a sem bil vseeno mrtev, odkar sem se rodil."

Lundberg ugotavlja, da je današnja družba resnično bolna, saj sili ljudi, da se bolj ali manj prostituirajo za zaslužek. Družba sili ljudi, da jim več pomeni to, kaj dobijo s svojo plačo, kot to, kar nam je s tem odvzeto - svoboda misli in dejanj. Obratno Lundbergu svoboda ne pomeni večjega zaslužka in možnosti nakupa materialnih stvari. Svobodo vidi v pisanju. Vse, kar želi, je pisati in razmišljati o tistem, o čemer zares mora in potrebuje.

A življenje pod nenehno grožnjo izgube tudi te bedne zaposlitve tudi na pisatelju pusti posledice. Če se v začetku še skuša boriti proti nepravici in lažem, na koncu postane le še eno od kolesc v ustroju. Pristane na nenapisana pravila družbe, ki slavijo zakon močnejšega. A kljub vsemu se trudi, da bi ostal človeški in svoboden.

Knjigo Yarden je zelo težko brati. Revščina, kot nam jo predstavi Lundberg, je fizična bolečina, ki se nam usede na prsni koš in nam ne pusti dihati. Branje knjige se mi je tudi zaradi tega, ker sem trenutno sama brez zaposlitve, strašno upiralo, saj se nisem želela soočiti s strahom, ali podobno čaka tudi mene. A po drugi strani me je vleklo med strani, med vrstice. V njih sem iskala katarzo, upanje, luč na koncu tunela. A dobila sem le spoznanje, kako globoko lahko pade človek, a kljub temu preživi. Kot na koncu pravi Lundberg: *"Človek postane tudi vsa dejanja, o katerih samo razmišlja in jih nikoli ne izvede. Dobrota. Nezmožnost uiti iz lastne etične osamitve. Da sem bil tam, da nisem mogel narediti več kot to: se spraševati, s kakšnim smrtnim ognjem hranimo svoja življenja? Ne vem, ali naj razsvetlim temo ali ugasnem luč. Pomislim na prijatelje, pomislim, da se vse giblje in da je edina stalnica ta, da moram ves čas iskati svojo svobodo."*

Louise says

6/10

Fredrikke Wongraven says

this book was really good, it just sucked me in.

it feels like kristian lundberg could have written more, as well as described more as the book ends quite quickly.

this book is recommended for people who like class journeys and working class literature, from one of the richest countries in the world.

Viktor Johansson says

En sår bok om klasseskiller og fattigdom i Malmø. Gode refleksjoner og skildringer i boka som gjør den absolutt verdt å lese.

Therese Silverbåge says

En liten bok om hur det kan vara att vara. En bok som behövde skrivas och som behöver läsas trots att den

varken är rolig eller spännande. Särskilt bra läsning för den som inte vet hur bra hen har det.
